

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 ianuarie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 795 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. (3)—(5), (8)—(12) și art. 164 din Codul de procedură civilă	2-3	22. — Decizie pentru numirea domnului Laurențiu Stelea în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene	12
Decizia nr. 798 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-5	23. — Decizie privind numirea domnului Florin Aurel Moțiu în funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției	13
Decizia nr. 807 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă	6-7	24. — Decizie privind exercitarea atribuțiilor de secretar de stat la Departamentul pentru Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat	13
Decizia nr. 815 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013	7-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2004 privind cazierul judiciar	11	3.048. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind înregistrarea instituțiilor de învățământ superior acreditate din România, a Inspectoratului Școlar al Municipiului București și a inspectoratelor școlare județene în Sistemul de informare al pieței interne — IMI ca autorități competente în gestionarea modulului de alerte pentru diplomele false	14-15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
21. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene	12	3.049. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind înregistrarea Inspectoratului Școlar al Municipiului București și a inspectoratelor școlare județene în Sistemul de informare al pieței interne — IMI ca autorități competente în verificarea autenticității actelor de studii emise de către unitățile de învățământ preuniversitar acreditate din România	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 795**

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. (3)—(5), (8)—(12) și art. 164 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 și 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 23.240/233/2014/a1 al Judecătoria Galați — Secția civilă și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.248D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens arată că citarea prin afișare nu este o procedură neconstituțională, ci doar o procedură derogatorie adaptată unei situații deosebite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.240/233/2014/a1, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 și 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marin Frunză cu prilejul reexaminării Încheierii din 12 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.240/233/2014, prin care Judecătoria Galați a respins ca tardiv formulată cererea de acordare a ajutorului public judiciar sub forma asistenței prin avocat din oficiu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 163 și 164 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care permit judecătorului să aprecieze ca îndeplinită procedura de citare prin afișare, deși nu există dovada certă că justițiabilul are cunoștință efectiv de actul procedural, respectiv că justițiabilul a primit efectiv citația sau actul procedural comunicat. De asemenea, susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care i se pot imputa ca o culpă reclamantului disfuncționalitățile de organizare și de evidență de la Poșta Română și de la Judecătoria Galați privind comunicarea actelor de procedură și returnarea lor la Judecătoria Galați. În acest

sens arată că nici în evidența Poștei Române și nici în evidența Judecătoria Galați nu există o evidență, o mențiune certă ori o dată certă de restituire a actului de procedură și, prin urmare, în cadrul instanței nu se poate stabili efectiv o dată certă de restituire efectivă a actului de procedură. În concluzie, consideră că sunt încălcate prevederile art. 21 și 148 din Constituție.

6. **Judecătoria Galați — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că dispozițiile art. 163 din Codul de procedură civilă, referitoare la afișare ca modalitate de îndeplinire a procedurii de citare, constituie o excepție de la regula generală de înmânare în mod direct a citației sau a actului de procedură și au ca scop prevenirea unor eventuale abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, prin tergiversarea soluționării cauzei, prin modalitatea de a menține cu rea-credință o permanentă lipsă de procedură. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate au fost instituite în vederea eficientizării desfășurării procesului, dat fiind că sancțiunea ce intervine în cazul în care, fără motive temeinice, destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului de 7 zile sau, după caz, a termenului de 3 zile este considerarea ca legal îndeplinită a procedurii de citare sau de comunicare a actului de procedură civilă.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate aduc mai multă rigoare, celeritate și siguranță în primirea citației sau înștiințării celui interesat cu privire la actul de procedură care a făcut obiectul comunicării. Afișarea înștiințării, și nu a citației, este de natură să protejeze dreptul persoanei la respectarea vieții private. Procedura comunicării actelor de procedură s-a îmbunătățit prin rigoare și responsabilizarea agenților procedurali, iar formele procedurale justifică și sprijină prezumția legală relativă privind considerarea citației ca fiind „comunicată” la expirarea termenelor prevăzute de art. 163 alin. (3) lit. f) din Codul de procedură civilă, a căror certitudine de dovadă este asigurată prin forța probantă legală a actelor de procedură în discuție, caracterizată prin dovada deplină, până la înscrierea în fals, în limitele prevăzute de art. 163 alin. (5) din același cod. În sprijinul celor arătate invocă și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 108 din 2 aprilie 2002, Decizia nr. 455 din 2 decembrie 2003, Decizia nr. 717 din 31 mai 2011 și Decizia nr. 424 din 8 iulie 2014.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 234 din 9 martie 2010 și nr. 813 din 19 mai 2009.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 163 și 164 din Codul de procedură civilă. Din examinarea criticii de neconstituționalitate se constată însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 163 alin. (3)—(5), (8)—(12) și art. 164, dispoziții care reglementează procedura de citare și stabilesc cuprinsul dovezii de înmânare și al procesului-verbal.

13. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 21 și 148 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, respectiv la integrarea în Uniunea Europeană.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează procedura de comunicare a citației prin depunere în cutia poștală ori prin afișare a unei înștiințări, ceea ce reprezintă o soluție de comunicare a actului de procedură în situația în care destinatarul refuză primirea acestuia, când nu există o cutie poștală, când nu poate fi înmănat uneia dintre persoanele prevăzute la art. 163 alin. (6) și (7) din Codul de procedură civilă ori acestea refuză să-l primească. Deși dispozițiile art. 163 și 164 din Codul de procedură civilă nu au mai fost analizate sub aspectul conformității lor cu prevederile Legii fundamentale, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a mai analizat problema constituționalității procedurii de citare prin afișare prevăzută de dispozițiile art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865. Astfel, prin Decizia nr. 864 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, a reținut că o asemenea procedură reprezintă o modalitate derogatorie de îndeplinire a procedurii de citare, determinată de situația obiectiv diferită a persoanelor citate, și

nu este de natură să afecteze drepturile constituționale. Totodată, Curtea a precizat că „obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale cu respectarea dispozițiilor stabilite de lege, referitoare la comunicarea actelor de procedură, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor reglementări care să prevină abuzurile servind unei bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.”

15. Curtea constată că noua reglementare referitoare la procedura de citare prin depunerea citației în cutia poștală ori prin afișare din Codul de procedură civilă este diferită față de reglementarea anterioară, rațiunile instituirii unei astfel de proceduri de citare rămânând însă aceleași. Modificările aduse nu sunt de natură să aducă atingere drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției, ci, din contră, contribuie la protejarea dreptului persoanei la respectarea vieții private, de vreme ce documentul afișat nu-l mai reprezintă însăși citația, ci o înștiințare care cuprinde elemente suficiente de identificare a destinatarului, a celui care a făcut înștiințarea, a dosarului la care se referă actul procedural, a locului de unde și a datei până la care poate fi ridicată citația, precum și mențiunea referitoare la consecințele procedurale ale neprezentării pentru comunicare. Înștiințarea completată de agentul procedural are valoare de act autentic cu privire la situațiile verificate și atestate nemijlocit de către agent. De asemenea, asupra împrejurărilor care au determinat citarea prin depunerea citației în cutia poștală ori prin afișarea înștiințării, agentul procedural va întocmi un proces-verbal care face dovada până la înscriserea în fals cu privire la cele constatate. Astfel, reglementarea contribuie la consolidarea prezumției legale relative referitoare la comunicarea citației.

16. În cauza de față, însă, Curtea observă că aspectele invocate de autorul excepției nu relevă probleme de neconstituționalitate, ci mai degrabă probleme de aplicare a legii, referitoare la modul în care, în anumite situații, instituțiile implicate realizează procedura de citare și comunicare a actelor de procedură. În plus, Curtea constată că evidența înregistrării datelor la Poșta Română, precum și maniera în care se realizează comunicarea acestora către instanțele de judecată nu fac obiectul reglementării criticate.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. (3)—(5), (8)—(12) și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 23.240/233/2015/a1 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 798

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 3.122/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.386D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.387—1.393D/2015, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, invocată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 3.137/83/2014, 18/83/2015, 235/83/2015, 2.990/83/2014, 8/83/2015, 212/83/2015 și 238/83/2015 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.386—1.393D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.387—1.393D/2015 la Dosarul nr. 1.386D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 169 din 19 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 7 septembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.122/83/2014, 3.137/83/2014, 18/83/2015 și

235/83/2015, și încheierile din 15 septembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 2.990/83/2014, 8/83/2015, 212/83/2015 și 238/83/2015, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ — Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 sunt contrare prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens arată că drepturile salariale sunt asimilate bunurilor și se bucură de protecția dreptului de proprietate. De asemenea, susține că acordarea acestor drepturi în speță se întemeiază pe o „bază suficientă”, respectiv Legea nr. 221/2008, astfel că există o speranță legitimă privind obținerea lor. Prin urmare, dreptul la acțiune în justiție cu privire la aceste drepturi nu poate fi supus prescripției.

11. Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, câtă vreme exercitarea dreptului de acces la justiție poate fi supusă unor condiționări legale, cum sunt termenele stabilite pentru introducerea cererilor, menite să asigure restabilirea în termen rezonabil a drepturilor încălcate, precum și stabilirea raporturilor juridice.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. Avocatul Poporului, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 171 alin. (1): „Dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata

salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate.”;

— Art. 268: „(1) Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate:

a) în termen de 30 de zile calendaristice de la data în care a fost comunicată decizia unilaterală a angajatorului referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă;

b) în termen de 30 de zile calendaristice de la data în care s-a comunicat decizia de sancționare disciplinară;

c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator;

d) pe toată durata existenței contractului, în cazul în care se solicită constatarea nulității unui contract individual sau colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia;

e) în termen de 6 luni de la data nașterii dreptului la acțiune, în cazul neexecutării contractului colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia.

(2) În toate situațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), termenul este de 3 ani de la data nașterii dreptului.”

17. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la dreptul de proprietate privată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat dispozițiile de lege criticate în raport cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2015, Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 mai 2015, și Decizia nr. 435 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 29 iulie 2015, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003. În acest sens, prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, paragraful 15, a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la salariu se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol

aditional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În același context, Curtea a amintit Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, prin care a reținut că, deși „drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul de proprietate, ci drepturi de creanță, în privința apărării lor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate cu bunuri, statuându-se că noțiunile de «bun» și «proprietate» au un sens care «nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale» Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, 2000).”

19. Prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, paragraful 14, Curtea a reținut că reglementarea supusă controlului de constituționalitate, prin care se instituie un termen de prescripție de 3 ani în materia conflictelor de muncă având ca obiect plata drepturilor salariale neacordate, are ca justificare asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a conflictului de muncă izvorât din neplata acestor drepturi, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante. Prin prescripție se stinge doar dreptul la acțiune în sens material, deci posibilitatea titularului dreptului de creanță de a obține, pe calea silită, îndeplinirea obligației subiectului pasiv. Așadar, prescripția nu stinge dreptul subiectiv în substanța lui, drept care continuă să subziste, și nici obligația corelativă, care va putea fi executată de bunăvoie. De asemenea, în această materie sunt aplicabile dispozițiile Codului civil referitoare la suspendarea sau întreruperea curgerii termenului de prescripție. În consecință, critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție este neîntemeiată.

20. Tot în Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, paragraful 15, Curtea a arătat că dispozițiile de lege criticate nu reglementează măsura exproprierii, ci instituie un termen de prescripție de 3 ani pentru acțiunile privind soluționarea unui conflict de muncă având ca obiect plata unor drepturi salariale neacordate, ceea ce constituie o sancțiune a pasivității în apărarea dreptului subiectiv.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 3.122/83/2014, 3.137/83/2014, 18/83/2015, 235/83/2015, 2.990/83/2014, 8/83/2015, 212/83/2015 și 238/83/2015 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 807

din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 5.996/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 685D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus la dosarul cauzei note scrise prin care susține admiterea excepției de neconstituționalitate, iar partea Inspekția Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a depus concluzii scrise prin care apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, motiv pentru care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, în opinia sa, se critică o soluție legislativă, nefiind o veritabilă excepție de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 799 din 20 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.996/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Liliana Teodoriu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei rezoluții de clasare emise de Inspekția Judiciară prin care s-a constatat lipsa indiciilor săvârșirii abaterilor disciplinare de către unii judecători.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că instanța, înainte de primul termen de judecată, putea doar să pună în discuție din oficiu necesitatea introducerii în cauză a altor persoane în temeiul art. 16¹ din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia „*Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept*”, iar nu să respingă acțiunea

la primul termen de judecată în temeiul art. 16¹ din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 78 din Codul de procedură civilă, pe motiv că introducerea în cauză a judecătorilor în privința cărora s-a emis rezoluția de clasare se impune pentru soluționarea pe fond a cauzei.

7. Apreciază, în esență, că prin dispozițiile art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă se încalcă dreptul la un proces echitabil, accesul liber la justiție și dreptul la apărare, față de art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece nu poate să completeze acțiunea introductivă și să propună proba cu interogatoriul persoanelor introduse în cauză.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă este inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumită de modul de aplicare a legii în litigiul dedus soluționării.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă. Curtea observă că, după sesizarea sa, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, dispoziția legală criticată păstrând soluția legislativă și numerotarea. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*În materie contencioasă, când raportul juridic dedus judecății o impune, judecătorul va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțului, iar judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului, va respinge cererea, fără a se pronunța pe fond.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci apreciază că accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil sunt nesocotite prin respingerea unei acțiuni în contencios administrativ ca urmare a neintroducerii în cauză a unor terțe persoane, după ce, în prealabil, instanța a pus în discuția părților inițiale necesitatea lărgirii cadrului procesual subiectiv prin introducerea în cauză a altor persoane. Or, o astfel de critică izvorăște din nemulțumirea generată de o anumită interpretare și aplicare a legii de către

instanțe și nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate.

16. În atare situație, Curtea nu poate cenzura astfel de critici, întrucât, dacă ar proceda ca atare, ar săvârși o imixtiune în atribuțiile autorității judecătorești. De aceea, din această perspectivă, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 și art. 126 alin. (1) din Constituție, excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă, soluționarea sa excedând competenței Curții Constituționale.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liliana Teodoru în Dosarul nr. 5.996/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 815

din 24 noiembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 4
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri
privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013**

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”,

promoția 2013, excepție ridicată de Claudia Stângă în Dosarul nr. 7.083/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.277D/2015.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Ovidiu Comșa, cu delegație depusă la dosar, pentru Inspectoratul General al Poliției Române, precum și consilierii juridici Adrian Băncilă și Dan Tulinescu, cu delegații depuse la dosar, pentru Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”. Lipsesc autoarea excepției de neconstituționalitate și celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Inspectoratului General al Poliției Române, care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, susținând, în esență, că excepția de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu cauza și că

dispoziția de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să fie în vigoare, cerințe care nu sunt îndeplinite în cazul de față.

4. Reprezentanții Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției, susținând, în esență, că absolvenții au semnat un angajament prin care se obligă ca, în cazul în care încetează raporturile de serviciu în primii 10 ani de activitate din motive imputabile, sunt obligați să restituie, proporțional, cheltuielile efectuate cu pregătirea lor. Depun concluzii scrise în acest sens.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că legiuitorul poate acorda anumite înlesniri sau scutiri de la plata unor sume de bani, fără a se putea susține că prin aceasta se încalcă prevederile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 14 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.083/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Claudia Stângă într-o cauză având ca obiect: „sesizarea Curții Constituționale [...], anularea dispozițiilor art. 3 alin. 2 și art. 6 alin. 1 și 2 lit. i) din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, anularea deciziei de imputare din 14 februarie 2014 emisă de Inspectoratul General al Poliției Române, anularea Hotărârii din 9 aprilie 2014 a Comisiei de Soluționare a Contestațiilor din cadrul I.G.P.R., anularea Hotărârii din 27 iunie 2014 a Comisiei de jurisdicție a imputațiilor din cadrul M.A.I., anularea în parte a Ordinului ministrului afacerilor interne din 12 decembrie 2013, în sensul eliminării dispoziției de restituire a cheltuielilor efectuate cu pregătirea profesională în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», proporțional cu perioada rămasă până la 10 ani.”

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că sintagma „*promoția 2013*” din cuprinsul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 la care face referire directă și art. 4 din același act normativ contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Protocolului nr. 12 la aceasta, raportat la art. 11 și art. 20 din Constituție. În acest sens arată că absolvenții Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” promoția 2013 exclusiv, care au promovat examenul de admitere la Institutul Național al Magistraturii în sesiunea organizată în vara anului 2013 și care au demisionat din structurile Ministerului Afacerilor Interne, au fost exonerati de la plata cheltuielilor de școlarizare, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2013. Însă exonerarea de la plata cheltuielilor de școlarizare nu a operat și în privința sa (promoția 2010), deși a depus raportul de încetare a serviciului cu Ministerul Afacerilor Interne la data de 25 noiembrie 2013, adică în perioada în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 era în vigoare. În acest context, consideră că prin imputarea cheltuielilor de școlarizare

în mod diferențiat (absolvenții Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013, care au demisionat au fost exonerati de la plata cheltuielilor de școlarizare) s-a creat o situație discriminatorie. Totodată, cuantumul cheltuielilor de școlarizare este de natură să atingă dreptul de proprietate și dreptul la liberă alegere a unei profesii.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens susține, în esență, că instituirea unor privilegii în favoarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013, nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice obiectiv și rațional, condiții pe care textul de lege criticat nu le îndeplinește.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentanților părților prezenți la dezbateri, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 28 iunie 2013, aprobată prin Legea nr. 331/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 11 decembrie 2013, având următorul cuprins:

— Art. 1: „*Prezenta ordonanță de urgență se aplică absolvenților Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», promoția 2013, pregătiți pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne.*”;

— Art. 4: „(1) *Absolvenții prevăzuți la art. 1, care solicită în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data de 30 noiembrie 2013 încetarea raporturilor juridice avute cu Ministerul Afacerilor Interne, sunt exonerati de la plata cheltuielilor prevăzute de angajamentele încheiate potrivit legii.*

(2) *La data încetării raporturilor juridice cu Ministerul Afacerilor Interne, absolvenților prevăzuți la alin. (1) li se acordă grade militare în rezervă, în condițiile legii.*”

14. Deși dispozițiile criticate au avut aplicabilitate temporară, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011 (prin care Curtea a statuat că „sunt supuse controlului de

constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”), Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora.

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 44 alin. (1) privind protecția proprietății private, precum și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, și ale Protocolului nr. 12 la această convenție, privind interzicerea generală a discriminării, raportate la art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului din Constituție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, *„(1) Absolvenților instituțiilor de învățământ de profil ale Ministerului Afacerilor Interne li se acordă grade profesionale și sunt încadrați în structurile de poliție cu perioade de stagiu.”* Potrivit art. 70 din aceeași lege, *„Polițistul care a absolvit o instituție de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne și căruia i-au încetat raporturile de serviciu în primii 10 ani de activitate din motive imputabile lui este obligat să restituie cheltuielile efectuate cu pregătirea sa, proporțional cu perioada rămasă până la 10 ani, potrivit angajamentului încheiat în acest sens.”*

17. Cu privire la exonerarea de la plata cheltuielilor de întreținere efectuate pe timpul școlarizării, Curtea reține că relevante sunt următoarele dispoziții:

— art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2011 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea în limita alocată cheltuielilor de personal din Ministerul Afacerilor Interne pentru anul 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 21 iunie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 234/2011: *„Polițiștii, cadrele militare în activitate, precum și elevii și studenții serilor terminale ale anului 2011 din instituțiile de formare profesională inițială din structura Ministerului Afacerilor Interne și absolvenții promoțiilor anului 2011 ale instituțiilor de învățământ din structura Ministerului Apărării Naționale pregătiți pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne care solicită în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 31 decembrie 2012, prin demisie sau la cerere, încetarea raporturilor de serviciu sau trecerea în rezervă, respectiv renunțarea la calitatea de elev sau student al instituțiilor de formare profesională inițială ale Ministerului Afacerilor Interne sunt exonerati de la plata cheltuielilor de întreținere pe timpul școlarizării și a cheltuielilor efectuate pe perioada cursurilor/programelor de specializare, perfecționare, stagii de practică, în țară sau în străinătate, prevăzute de angajamentele/contractele încheiate potrivit legii.”;*

— art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2012 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților promoțiilor 2012 ale instituțiilor de formare profesională inițială din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 3 iulie 2012, aprobată prin Legea nr. 213/2012: *„În lipsa unei oferte de încadrare din partea instituțiilor pentru care s-a realizat formarea profesională, absolvenții promoțiilor anului 2012 din instituțiile de formare profesională inițială prevăzute la art. 1 care solicită în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data de*

30 noiembrie 2012 încetarea raporturilor juridice care decurg din calitatea de absolvenți, avute cu instituțiile în beneficiul cărora au fost pregătiți, sunt exonerati de la plata cheltuielilor prevăzute de angajamentele sau contractele încheiate potrivit legii.”;

— dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013, aplicabile *absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” promoția 2013*, dispoziții care constituie obiect al excepției de neconstituționalitate.

18. Astfel, Curtea reține că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 prevăd exonerarea de la plata cheltuielilor de întreținere efectuate pe timpul școlarizării pentru absolvenții din promoția 2013 care solicită în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și data de 30 noiembrie 2013 încetarea raporturilor juridice avute cu Ministerul Afacerilor Interne. Potrivit art. 2 din ordonanța de urgență, acordarea gradelor, repartizarea la unități și numirea în funcții se realizează cu data de 1 decembrie 2013. Așa cum rezultă din preambulul acestei ordonanțe de urgență, adoptarea acesteia a fost necesară în vederea încadrării în limita alocată cheltuielilor de personal pentru anul 2013 Ministerului Afacerilor Interne, iar neadoptarea ei ar fi putut avea drept consecință, pe de o parte, intrarea ministerului în culpă contractuală prin nerespectarea obligațiilor asumate în angajamentele încheiate cu studenții Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, în sensul încadrării promoției de absolvenți, iar pe de altă parte, nerespectarea Legii bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013.

19. Curtea observă că, după absolvirea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, absolvenților li se acordă grade și trebuie să fie încadrați în structurile de poliție. Însă, în anul 2013 (ca și în anul 2012), pentru încadrarea în cheltuielile de personal în limita alocată prin Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, s-a impus amânarea acordării gradelor profesionale și amânarea repartizării acestora la numirii în funcție. În aceste condiții, legiuitorul a prevăzut un beneficiu — exonerarea de la plata cheltuielilor de școlarizare — pentru absolvenții promoției 2013, care solicită încetarea raporturilor juridice cu ministerul în perioada dintre data intrării în vigoare a ordonanței de urgență (28 iunie 2013) și data de 30 noiembrie 2013, data la care urmau să fie încadrați în structurile de poliție, pentru care au fost pregătiți.

20. Critica de neconstituționalitate potrivit căreia exonerarea de la plata cheltuielilor de școlarizare nu a operat și în privința absolvenților din promoția 2010, care au încetat raportul de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne în perioada de activitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2013, ceea ce creează discriminări, nu poate fi primită. Curtea a statuat în jurisprudența sa că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității (Decizia nr. 17 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010, sau Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012).

21. De altfel, Curtea reține că absolvenții din promoția 2013 cărora, din motive financiare, nu li s-a putut face încadrarea

după absolvire, ci aceasta a fost amânată până la 1 decembrie 2013, nu sunt în aceeași situație juridică — sub aspectul încadrării în structurile de poliție — cu polițiștii (absolvenți ai promoției 2010) care au fost încadrați după absolvire, au ocupat funcții în cadrul structurilor de poliție și care au încetat raporturile de serviciu cu ministerul în perioada prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013, adică în perioada 28 iunie 2013—30 noiembrie 2013. Astfel, beneficiul exonerării de la plata cheltuielilor de școlarizare are justificare numai pentru cei care, renunțând să aștepte încadrarea de la 1 decembrie 2013, încetează raporturile juridice cu ministerul, legiuitorul acordându-le acestora exonerarea de la plata cheltuielilor de școlarizare, tocmai în virtutea faptului că a amânat acordarea gradelor profesionale și încadrarea în structurile de poliție până la data de 1 decembrie 2013. Or, polițiștilor deja încadrați în funcție, absolvenți ai promoției 2010, care doreau încetarea raporturilor de serviciu cu ministerul în perioada prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013, adică în perioada 28 iunie 2013—30 noiembrie 2013, li se aplicau prevederile art. 70 din Legea nr. 360/2002, potrivit cărora trebuie să restituie proporțional cheltuielile de școlarizare făcute cu pregătirea pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne.

22. Este adevărat că reglementarea criticată diferă — sub aspectul persoanelor care beneficiază de exonerarea de la plata cheltuielilor de școlarizare — față de cea prevăzută prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2011 (aceasta din urmă reglementând faptul că și polițiștii în activitate care încetează raporturile de serviciu cu ministerul în perioada prevăzută beneficiază de exonerare), însă, fiind vorba despre un beneficiu acordat de lege, Curtea constată că legiuitorul este în măsură să aprecieze atât categoriile de persoane care pot beneficia de aceste prevederi, cât și perioada de timp în care se aplică.

23. Așadar, susținerea autoarei excepției, în sensul exonerării de la plata cheltuielilor de școlarizare și pentru polițiștii deja încadrați, absolvenți ai promoției 2010, care au încetat raporturile de serviciu cu ministerul în perioada prevăzută de

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013, adică în perioada 28 iunie 2013—30 noiembrie 2013, situație în care se află autoarea excepției, presupune o completare a textului de lege criticat, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

24. Cât privește invocarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, și a Protocolului nr. 12 la această convenție, privind interzicerea generală a discriminării, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pe de o parte, art. 14 din Convenție nu are o existență autonomă și nu poate fi invocat decât prin raportare la alte dispoziții ale Convenției sau protocoalelor sale adiționale (Decizia de inadmisibilitate din 3 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Coriolan Gabriel Iovițoni și alții împotriva României*, paragraful 52), iar, pe de altă parte, sensul termenului prevăzut la art. 1 din Protocolul nr. 12 este identic cu cel al termenului menționat la art. 14 din Convenție, noțiunea de discriminare fiind interpretată constant în jurisprudența sa din perspectiva art. 14 din Convenție (Hotărârea din 18 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Maktouf și Damjanović împotriva Bosniei și Herțegovina*, paragraful 81).

25. În final, referitor la criticile privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 44 alin. (1) privind protecția proprietății private, Curtea reține că acestea nu au legătură cu prevederile criticate, ci, eventual, cu plata cheltuielilor de școlarizare, proporțional, în cazul încetării raporturilor de muncă cu Ministerul Afacerilor Interne mai devreme de 10 ani, reglementare prevăzută de dispozițiile art. 70 din Legea nr. 360/2002.

26. În concluzie, ținând cont de criticile aduse textelor de lege atacate și de prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind încadrarea absolvenților Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 2013, excepție ridicată de Claudia Stângă în Dosarul nr. 7.083/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ****pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2004
privind cazierul judiciar**

Din necesitatea de a facilita accesul cetățenilor români aflați în străinătate la servicii publice eficiente și operative din partea statului român,

în contextul informatizării procedurilor consulare îndeplinite de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 13 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 29, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) La cererea motivată a persoanelor aflate în străinătate, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pot elibera, după efectuarea verificărilor necesare în bazele de date prevăzute la art. 34 alin. (1), adeverințe în care consemnează rezultatele verificărilor, potrivit art. 17 și 18.

(4) Adeverințele prevăzute la alin. (3) au valoarea juridică a unui certificat de cazier judiciar, se utilizează exclusiv în străinătate, se eliberează în cel mult 10 zile de la data solicitării și sunt valabile 6 luni de la data eliberării.”

2. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea utilizării acestor evidențe, la sistemul informatizat vor fi conectate toate unitățile și subunitățile de poliție, celelalte structuri și instituții din sistemul de ordine publică, siguranță națională și justiție, precum și structurile competente ale Ministerului Afacerilor Externe.”

3. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Comunicările cu privire la datele ce urmează a fi înscrise în cazierul judiciar sau notate provizoriu în evidența unităților de poliție, cererile necesare pentru obținerea certificatelor și copiilor de pe cazierul judiciar și a adeverințelor prevăzute la art. 29 alin. (3), precum și documentele eliberate se vor redacta pe formulare-tip, conform modelului stabilit prin hotărâre a Guvernului, în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (3).”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 19 ianuarie 2016.

Nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Marius Nica a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Fondurilor Europene

Având în vedere propunerea ministrului fondurilor europene, precum și Avizul favorabil nr. 2.269/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene de către domnul Marius Nica,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Nica exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 20 ianuarie 2016.
Nr. 21.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru numirea domnului Laurențiu Stelea în funcția de
secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Laurențiu Stelea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 20 ianuarie 2016.
Nr. 22.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Florin Aurel Moțiu în funcția de
secretar de stat la Ministerul Justiției**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Aurel Moțiu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 20 ianuarie 2016.

Nr. 23.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea atribuțiilor de secretar de stat
la Departamentul pentru Investiții Străine
și Parteneriat Public-Privat**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mirela Popină, secretar general, exercită atribuțiile de secretar de stat la Departamentul pentru Investiții Străine și Parteneriat Public-Privat până la numirea secretarului de stat, conform legii.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 20 ianuarie 2016.

Nr. 24.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind înregistrarea instituțiilor de învățământ superior acreditate din România, a Inspectoratului Școlar al Municipiului București și a inspectoratelor școlare județene în Sistemul de informare al pieței interne — IMI ca autorități competente în gestionarea modulului de alerte pentru diplomele false

În baza art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată,
având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 1.024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”);

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 983/2015 al Comisiei din 24 iunie 2015 privind procedura de eliberare a cardului profesional european și aplicarea mecanismului de alertă în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

— Legea nr. 13/2008 pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007;

— prevederile art. 3, art. 124 alin. (1) lit. a), art. 138 alin. (4) și art. 216 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 931/2010 privind desemnarea coordonatorilor sistemului de informare al pieței interne — IMI și pentru aprobarea normelor și procedurilor de cooperare administrativă prin intermediul IMI;

— dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 43/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România,

în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Instituțiile de învățământ superior acreditate din România, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și inspectoratele școlare județene, denumite în continuare *autorități competente* în gestionarea modulului de alerte pentru diplomele false, transmit, în cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Coordonatorului IMI de arie legislativă pentru domeniul „recunoașterea calificărilor profesionale” — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor datele de identificare și contact ale utilizatorilor desemnați să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI în scopul gestionării modulului de alerte pentru diplomele false.

(2) Numărul utilizatorilor desemnați de către fiecare autoritate competentă în gestionarea modulului de alerte pentru diplomele false să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI în scopul gestionării modulului de alerte pentru diplomele false este cuprins între minimum 2 și maximum 5 persoane pentru fiecare autoritate competentă.

(3) Una dintre persoanele desemnate de către fiecare autoritate competentă să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI în scopul gestionării modulului de alerte pentru diplomele false este secretarul șef al autorității competente.

Art. 2. — (1) Unitățile de învățământ preuniversitar acreditate și instituțiile de învățământ superior acreditate din România desemnează o persoană responsabilă pentru înștiințarea autorităților competente să cerceteze reclamarea existenței unei diplome false.

(2) Persoana responsabilă pentru înștiințarea autorităților competente să cerceteze reclamarea existenței unei diplome false, angajat al instituției de învățământ superior acreditate din România, este una dintre persoanele desemnate de către fiecare autoritate competentă să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI în scopul gestionării modulului de alerte pentru diplomele false.

(3) Persoana responsabilă pentru înștiințarea autorităților competente să cerceteze reclamarea existenței unei diplome false, angajat al unei unități de învățământ preuniversitar acreditate, înștiințează, în maximum o zi lucrătoare de la data emiterii deciziei judecătorești definitive și irevocabile, inspectoratul școlar în subordinea căruia se află unitatea de învățământ preuniversitar privind identificarea unei diplome false.

Art. 3. — (1) Utilizatorii IMI înregistrați, angajați ai instituțiilor de învățământ superior acreditate din România, lansează, în cel mult 3 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei judecătorești definitive și irevocabile, alerta privind identificarea unei diplome false.

(2) Utilizatorii IMI înregistrați, angajați ai Inspectoratului Școlar al Municipiului București sau ai inspectoratelor școlare județene, lansează, în cel mult două zile lucrătoare de la data primirii înștiințării de la unitatea de învățământ preuniversitar acreditată privind emiterea deciziei judecătorești definitive și irevocabile, alerta privind identificarea unei diplome false.

Art. 4. — Instruirea utilizatorilor IMI înregistrați se desfășoară permanent de către Coordonatorul IMI de arie legislativă pentru domeniul „recunoașterea calificărilor profesionale” — Ministerul

Educației Naționale și Cercetării Științifice — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor.

Art. 5. — (1) Nerespectarea termenelor prevăzute la art. 2 și 3, precum și a altor obligații care decurg din implementarea IMI atrage răspunderea statului român în baza pct. 212) din Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008.

(2) În situația menționată la alin. (1), Guvernul României solicită instituțiilor de învățământ superior acreditate din România care nu au respectat termenele prevăzute la art. 2 și/sau alte obligații care decurg din implementarea IMI să suporte eventualele penalități stabilite de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Art. 6. — (1) Instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu din România transmit, în cel mult 30 de zile de la data primirii acreditării, Coordonatorului IMI de arie legislativă pentru domeniul „recunoașterea calificărilor profesionale” — Ministerul Educației Naționale și Cercetării

Științifice — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor datele de identificare și contact ale utilizatorilor desemnați să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI în scopul gestionării modulului de alerte pentru diplomele false.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar autorizate să funcționeze provizoriu din România desemnează, în cel mult 30 de zile de la data primirii acreditării, o persoană responsabilă pentru înștiințarea autorităților competente să cerceteze reclamarea existenței unei diplome false.

Art. 7. — Instituțiile de învățământ superior acreditate din România, unitățile de învățământ preuniversitar acreditate, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, inspectoratele școlare județene, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, Direcția generală învățământ universitar și Direcția generală învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 ianuarie 2016.
Nr. 3.048.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

O R D I N

privind înregistrarea Inspectoratului Școlar al Municipiului București și a inspectoratelor școlare județene în Sistemul de informare al pieței interne — IMI ca autorități competente în verificarea autenticității actelor de studii emise de către unitățile de învățământ preuniversitar acreditate din România

În baza art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată, având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 1.024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”);

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 983/2015 al Comisiei din 24 iunie 2015 privind procedura de eliberare a cardului profesional european și aplicarea mecanismului de alertă în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

— Legea nr. 13/2008 pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007;

— prevederile art. 3, art. 124 alin. (1) lit. a), art. 138 alin. (4) și art. 216 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 931/2010 privind desemnarea coordonatorilor sistemului de informare al pieței interne — IMI și pentru aprobarea normelor și procedurilor de cooperare administrativă prin intermediul IMI;

— dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 43/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România,

în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Inspectoratul Școlar al Municipiului București și inspectoratele școlare județene, denumite în continuare *autorități competente*, transmit, în cel mult 30 de zile de la data

intrării în vigoare a prezentului ordin, Coordonatorului IMI de arie legislativă pentru domeniul „recunoașterea calificărilor profesionale” — Ministerul Educației Naționale și Cercetării

Științifice — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor datele de identificare și contact ale utilizatorilor desemnați să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI.

(2) Numărul utilizatorilor desemnați de către fiecare inspectorat școlar din România să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI este cuprins între minimum 2 și maximum 5 persoane.

(3) Una dintre persoanele desemnate de către fiecare inspectorat școlar din România să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne — IMI este secretarul șef al autorității competente.

Art. 2. — Utilizatorii IMI înregistrați răspund cererilor de informații primite, în mod electronic, prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne — IMI, în cel mult 4 zile lucrătoare de la data primirii acestora.

Art. 3. — Instruirea utilizatorilor IMI înregistrați se desfășoară permanent de către Coordonatorul IMI de arie legislativă pentru domeniul „recunoașterea calificărilor profesionale” — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor.

Art. 4. — (1) Nerespectarea termenelor prevăzute la art. 2 și 3, precum și a altor obligații care decurg din implementarea IMI atrage răspunderea statului român în baza pct. 212) din Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008.

(2) În situația menționată la alin. (1), Guvernul României solicită inspectoratelor școlare din România care nu au respectat termenele prevăzute la art. 2 și/sau alte obligații care decurg din implementarea IMI să suporte eventualele penalități stabilite de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Art. 5. — Inspectoratul Școlar al Municipiului București, inspectoratele școlare județene, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor și Direcția generală învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 ianuarie 2016.

Nr. 3.049.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 933033